

1. Зміни в законодавстві, що діють з січня 2014 року.

- 1.1. Закон України від 03.07.2013 № 383-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення системи захисту персональних даних»
- 1.2. Закон України від 05.07.2012 № 5080-VI «Про інститути спільного інвестування»
- 1.3. Набирають чинності зміни до частини 5 статті 15 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»
- 1.4. Закон України від 24.10.2013 № 663-VII «Про засади функціонування ринку електричної енергії України»

2. Податкове право.

- 2.1. З 01.01.2014 року в Україні набирає чинності раніше відкладена законодавча норма Податкового кодексу про обов'язкове оподаткування нерухомого майна, відмінного від земельної ділянки.
- 2.2. Закон України від 24.10.2013 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо обліку та реєстрації платників податків та удосконалення деяких положень»
- 2.3. Наказ Міністерства Доходів і зборів України від 03.06.2013 № 143 «Про затвердження Порядку подання платником податків заяви про проведення документальної невізної позапланової електронної перевірки та прийняття рішення територіальним органом Міністерства доходів і зборів України про проведення такої перевірки»

3. Кримінальне право.

- 3.1. Закон України від 28.01.2014 № 735-VII «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за заперечення чи виправдання злочинів фашизму»
- 3.2. Закон України від 28.01.2014, № 735-VII «Про внесення змін до статті 297 Кримінального кодексу України щодо відповідальності за осквернення або руйнування пам'ятників, споруджених в пам'ять тих, хто боровся проти нацизму в роки Другої світової війни - радянських воїнів-визволителів, учасників партизанського руху, підпільників, жертв нацистських переслідувань, а також воїнів-інтернаціоналістів та миротворців»
- 3.3. Закон України від 29.01.2014 № 737-VII «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань»
- 3.4. Постанова Кабінету Міністрів України від 04.09.2013, № 706 «Про питання попередження й виявлення корупції»

4. Судова практика.

- 4.1. Оглядовий лист Вищого Господарського суду України від 14.01.2014 № 01-06/15/2014 «Про деякі питання практики вирішення спорів, що виникають з правовідносин страхування»
- 4.2. Оглядовий лист Вищого Господарського суду України від 14.01.2014 № 01-06/20/2014 «Про деякі питання практики застосування господарськими судами законодавства у справах, в яких заявлено вимоги про відшкодування збитків»

5. Соціальні показники.

РОЗДІЛ I: ЗМІНИ В ЗАКОНОДАВСТВІ, ЩО ДІЮТЬ З СІЧНЯ 2014 РОКУ

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Закон України від 03.07.2013 № 383-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення системи захисту персональних даних

В процесі ознайомлення з текстом даного Закону доволі важко утриматися від саркастичних зауважень в бік законодавців. Згадаємо хронологію подій в сфері захисту персональних даних. Спочатку створено ще один контролюючий орган, користь українському суспільству від якого є сумнівною. Натомість, разом з ним, було також введено новий вид «головного болю» у вигляді обов'язку реєстрації баз персональних даних. Також варто згадати метушню з чергами, бланками, а також тими питаннями, як правильно реєструвати ці бази персональних даних. Зрештою, обов'язок щодо реєстрації баз персональних даних було ліквідовано. Всіх вітаємо! Хоча б тут можна було б зітхнути з полегшенням.

Законом вводиться низка новел і уточнень до Закону України «Про захист персональних даних», ратифікаційного закону Конвенції та кодексу про адміністративні правопорушення.

Однією з основних змін закону є вилучення із переліку суб'єктів уповноваженого державного органу з питань захисту персональних даних (Державна служба захисту персональних даних — прим.) і передача функцій контролю до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Також ліквідується система реєстрації баз персональних даних, яка заміняється повідомленням Омбудсмена про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, а також володільці, які здійснюють обробку даних, що несуть особливий ризик мають

визначати відповідальний підрозділ (особу), що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці. Інформація про зазначений структурний підрозділ або відповідальну особу повідомляється Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, який забезпечує її оприлюднення.

[до змісту](#)

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Закон України від 05.07.2012 № 5080-VI

Про інститути спільного інвестування

Так, новим Законом про інститут спільного інвестування передбачається, зокрема, що зберігачем активів інституту спільного інвестування з публічним розміщенням є банк, що має ліцензію на здійснення депозитарної діяльності зберігача цінних паперів, видану Комісією в установленому порядку. Укладання договору зі зберігачем на обслуговування активів інституту спільного інвестування з приватним розміщенням не є обов'язковим. У разі укладання корпоративним фондом або компанією з управління активами пайового фонду з приватним розміщенням такого договору зберігачем активів такого інституту спільного інвестування може бути юридична особа, що має ліцензію на здійснення депозитарної діяльності зберігача цінних паперів, видану Комісією в установленому порядку.

Також Закон передбачає, що зберігач активів інституту спільного інвестування зобов'язаний здійснювати обслуговування інституту спільного інвестування з дотриманням регламенту та проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування. З цією метою зберігач активів інституту спільного інвестування у порядку, встановленому договором з корпоративним фондом або з компанією з управління активами пайового фонду, здійснює нагляд за відповідністю операцій з активами інституту спільного інвестування регламенту, проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування та законодавству.

Зберігач активів інституту спільного інвестування інформує Комісію про будь-які виявлені дії компанії з управління активами, що не відповідають проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування або порушують вимоги закону, регламенту чи нормативно-правових актів Комісії. Зберігач зобов'язаний подати таку інформацію протягом трьох робочих днів після виявлення порушення.

В новій редакції Закону про ІСІ відсутні норми щодо перевірки зберігачем правильності розрахунків вартості чистих активів ІСІ та необхідності засвідчення зберігачем довідки про вартість чистих активів ІСІ. Також виключено норму, згідно якої зберігач повинен виконувати розпорядження компанії з управління активами, якщо вони не суперечать законодавству або регламенту ІСІ.

Згідно пункту 4 Розділу IX Прикінцеві та перехідні положення Закону від 05.07.2012 року №5080-VI компанії з управління активами, інституту спільного інвестування, зберігачі зобов'язані привести свою діяльність у відповідність із цим Законом протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом.

Внесено зміни до Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок», зокрема, щодо запровадження нового (окремого) виду пайових цінних паперів – акції корпоративного інвестиційного фонду.

Законом змінено визначення терміну «акція», та виділено новий вид цінних паперів – акція корпоративного інвестиційного фонду.

Також змінами до Закону включено статтю щодо питання конвертації цінних паперів (обмін цінних паперів одного випуску на цінні папери іншого випуску цього ж емітента).

[до змісту](#)

[Набирають чинності зміни до частини 5 статті 15 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»](#)

З 01 січня 2014 року набрали чинності зміни, внесені до частини 5 статті 15 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», відповідно до яких державна реєстрація прав проводиться у строк, що не перевищує п'яти робочих днів, крім випадків державної реєстрації обтяжень з дня надходження до органу державної реєстрації прав заяви про таку реєстрацію і передбачених Законом та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до нього, документів, необхідних для її проведення.

[до змісту](#)

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Закон України від 24.10.2013 № 663-VII

Про засади функціонування ринку електричної енергії України

Закон визначає механізми державного контролю шляхом визначення видів діяльності на ринку електроенергії, які потребують ліцензування (діяльність з виробництва електроенергії, постачання електроенергії, передачі електроенергії магістральними, міждержавними та місцевими (локальними) електричними мережами, здійснення централізованого диспетчерського (оперативно-технологічного) управління об'єднаною енергетичною системою України, забезпечення функціонування ринку "на добу наперед") та ін.

Новий закон передбачає впровадження моделі роботи за прямими договорами, ринок контрактів "на добу вперед" і балансує ринок, який дасть можливість регулювати дисбаланс, що виникає при виробництві електроенергії.

Також передбачається створення ринку додаткових послуг із закупівлі маневрених потужностей. Закон повинен вирішити проблему перехресного субсидування, коли за дешеvu електроенергію для населення платить промисловість. Новий закон скасовує цю схему і вводить прозору систему підтримки пільгових категорій споживачів через Фонд врегулювання вартісного дисбалансу.

На думку представників атомної галузі, основною функцією фонду буде отримання коштів від енергогенеруючих компаній, які належать державі (АЕС, ГЕС і ГАЕС) для подальшого їх направлення на покриття збитків теплової генерації, яка перебуває, здебільшого, у приватній власності, а також гарантованих постачальників.

Через фонд проводитимуться розрахунки за продану за "зеленими тарифами" електроенергію, а також відшкодовуватися збитки гарантованих постачальників від продажу споживачам електроенергії за регульованими тарифами і витрати від покупки електроенергії, виробленої на ТЕЦ і інших установках з комбінованим виробництвом електроенергії за регульованими цінами і її продажу за ринковими цінами.

[до змісту](#)

РОЗДІЛ II: ПОДАТКОВЕ ПРАВО

З 01.01.2014 року в Україні набирає чинності раніше відкладена законодавча норма Податкового кодексу про обов'язкове оподаткування нерухомого майна, відмінного від земельної ділянки.

Об'єктом оподаткування є квартири і будинки, що перевищують площу в 120 кв. м і 250 кв. м відповідно. Квартири і будинки меншої площі є предметом податкової пільги.

Ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для фізичних осіб встановлюються в таких розмірах:

- а) не більше 1 відсотка - для квартири/квартир, житлова площа яких не перевищує 240 кв. метрів, або житлового будинку/будинків, житлова площа яких не перевищує 500 кв. метрів;
- б) 2,7 відсотка - для квартири/квартир, житлова площа яких перевищує 240 кв. метрів, або житлового будинку/будинків, житлова площа яких перевищує 500 кв. метрів;
- в) 1 відсоток - для різних видів об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності одного платника податку, сумарна житлова площа яких не перевищує 740 кв. метрів;
- г) 2,7 відсотка - для різних видів об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності одного платника податку, сумарна житлова площа яких перевищує 740 кв. метрів.

Ставки податку для юридичних осіб встановлюються в таких розмірах:

- а) 1 відсоток - для квартир, житлова площа яких не перевищує 240 кв. метрів, та житлових будинків, житлова площа яких не перевищує 500 кв. метрів;
- б) 2,7 відсотка - для квартир, житлова площа яких перевищує 240 кв. метрів, та житлових будинків, житлова площа яких перевищує 500 кв. метрів.

[до змісту](#)

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Закон України від 24.10.2013

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо обліку та реєстрації платників податків та удосконалення деяких положень

Даний Закон значно полегшить умови започаткування та ведення бізнесу.

З нового року новозареєстрований суб'єкт господарювання може бути добровільно зареєстрований платником ПДВ чи єдиного податку одразу після його державної реєстрації в автоматичному режимі без відвідування органу Міндоходів. Реєстрацію новозареєстрованого суб'єкта господарювання платником єдиного податку орган Міндоходів повинен провести протягом 2 робочих днів з дня отримання заяви від такого суб'єкта або від держреєстратора, а платником ПДВ – з бажаного дня, зазначеного платником у його заяві, або протягом 5 робочих днів від дати надходження заяви, якщо в ній не зазначено бажаний день.

Скорочено термін повідомлення банками податкових органів про відкриття або закриття рахунків платників податків з 3 робочих днів до не пізніше ніж на наступний робочий день з дня відкриття або закриття рахунків.

Свідоцтво платника податку на додану вартість та єдиного податку буде замінено випискою з реєстру платників податку на додану вартість та реєстру платників єдиного податку. Реєстри таких платників будуть розміщені на веб-сайті Міндоходів, з яких можна буде отримати інформацію як про власну реєстрацію платником податків, так і про свого контрагента. Дані на цьому сайті будуть оновлюватися щодня.

Витяги з реєстру платників ПДВ або єдиного податку платник може отримати безкоштовно за поданою заявою до органу Міндоходів. Витяг надається органом Міндоходів протягом двох робочих днів, що настають за днем отримання такого запиту. Витяг діє до внесення змін до реєстру. При проведенні перевірок посадові особи контролюючого органу не мають права вимагати у платника податків отримувати витяг із відповідного реєстру про взяття такого платника податків на облік.

Обов'язок платника податків повідомляти контролюючим органам про зміни у своїх даних буде скасовано, а державні установи будуть самостійно отримувати необхідні відомості в Єдиному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

Мораторій на штрафні санкції за неподання або порушення терміну подання фізичними особами до контролюючих органів відомостей про зміну даних, які вносяться до Держреєстру фізичних осіб - платників податків, продовжено з 01.01.2014 р. до 01.01.2016 р.

Анулювання реєстрації платника єдиного податку може здійснюватися у разі наявності податкового боргу на кожне перше число місяця протягом 2 кварталів підряд.

При цьому, у разі анулювання реєстрації платника єдиного податку за рішенням податкових органів, суб'єкт господарювання може знову перейти на спрощену систему оподаткування після закінчення чотирьох послідовних кварталів.

З обов'язкових реквізитів податкової накладної виключено номер і дату митної декларації, тобто такі реквізити в податковій накладній не будуть заповнюватися.

У разі ненадання покупцю податкової накладної або порушення порядку її заповнення та реєстрації в Єдиному реєстрі продавець має право подати скаргу на контрагента протягом 60 календарних днів, наступних за граничним терміном подання податкової декларації за звітний період, в якому не надано податкову накладну або порушено порядок її заповнення чи реєстрації.

Штрафні санкції за помилки в податковому розрахунку за формою №1-ДФ не будуть застосовуватися у випадках, якщо такі помилки не призвели до неправильного визначення податкового зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб.

Заповнювати будь-яку звітність за тимчасовими та постійними податковими різницями і докладати її до податкової звітності - виключне право, а не обов'язок платника податку.

[до змісту](#)

МІНІСТЕРСТВА ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ

Наказ від 03.06.2013 № 143

Про затвердження Порядку подання платником податків заяви про проведення документальної невіїзної позапланової електронної перевірки та прийняття рішення територіальним органом Міністерства доходів і зборів України про проведення такої перевірки

Згідно з цим документом, електронні перевірки платників податків, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, проводяться з 01.01.2014 року; суб'єктів господарювання мікро-, малого та середнього бізнесу - з 01.01.2015 року, а всіх інших платників податків - з 01.01.2016 року. Електронну перевірку ініціює сам платник податків, подаючи відповідну заяву в відповідний територіальний орган Міндоходів (надалі – орган доходів і зборів), в якому він перебуває на податковому обліку. Заява має бути подана за десять календарних днів до очікуваної дати початку проведення електронної перевірки. Право подати заяву про проведення електронної перевірки мають тільки платник і податків з незначним ступенем ризику. Згідно норм п. 77.2 ст. 77 ПКУ платники податків з незначним ступенем ризику включаються до плану-графіка не частіше, ніж раз на три календарних роки.

[до змісту](#)

РОЗДІЛ 3: КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Закон України від 28.01.2014 № 735-VII

Про внесення зміни до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за заперечення чи виправдання злочинів фашизму

Даним законом Кримінальний кодекс України доповнено статтею 436-1 відтепер публічне заперечення чи виправдання злочинів фашизму проти людяності, вчинених у роки Другої світової війни, зокрема злочинів, здійснених організацією "Ваффен-СС", підпорядкованими їй структурами, тими, хто боровся проти антигітлерівської коаліції і співробітничав з фашистськими окупантами, а також пропаганда неонацистської ідеології, виготовлення та (або) розповсюдження матеріалів, у яких виправдовуються злочини фашистів і їх прибічників, - карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.

[до змісту](#)

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Закон України від 28.01.2014, № 735-VII

Про внесення зміни до статті 297 Кримінального кодексу України щодо відповідальності за осквернення або руйнування пам'ятників, споруджених в пам'ять тих, хто боровся проти нацизму в роки Другої світової війни - радянських воїнів-визволителів, учасників партизанського руху, підпільників, жертв нацистських переслідувань, а також воїнів-інтернаціоналістів та миротворців

Стаття 297 викладена в новій редакції, яка передбачає відповідальність за осквернення або руйнування братської могили чи могили Невідомого солдата, пам'ятника, спорудженого в пам'ять тих, хто боровся проти нацизму в роки Другої світової війни - радянських воїнів-визволителів, учасників партизанського руху, підпільників, жертв нацистських переслідувань, а також воїнів-інтернаціоналістів та миротворців, що караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.

[до змісту](#)

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Закон України від 29.01.2014 № 737-VII

Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань

Станом на момент підготовки цього дайджесту Закон набув чинності у зв'язку з опублікуванням відповідного повідомлення на сайті Генеральної прокуратури України. За повідомленням прокуратури всі кримінальні справи щодо участі в масових заворушеннях будуть закриті протягом одного місяця.

Закон має на меті, керуючись принципом гуманізму, звільнити від переслідування та покарання осіб у зв'язку із масовими акціями протесту. Особливістю цього Закону є те, що він набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, однак вводиться в дію з дня, наступного за днем публікації на офіційному веб-сайті Генеральної прокуратури України повідомлення Генерального прокурора України про фактичне вчинення учасниками масових акцій протесту сукупності певних дій. А саме після звільнення всіх зайнятих в місті Києві та інших населених пунктах України під час акцій протесту будівель чи приміщень органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також допуск до

своїх робочих місць осіб, які там працюють, та зняття інших перешкод для належного функціонування зазначених об'єктів; розблокування транспортних комунікацій на вулиці Грушевського у місті Києві учасниками масових акцій протесту; розблокування інших вулиць, площ, провулків, бульварів тощо у місті Києві й інших населених пунктах України, крім тих, на яких відбуваються мирні акції протесту.

[до змісту](#)

КАБІNETУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Постанова від 04.09.2013, № 706

Про питання попередження й виявлення корупції

Починаючи з 2014 року керівники міністерств, інших центральних і місцевих органів державної виконавчої влади повинні створити й забезпечити функціонування підрозділів із боротьби з корупцією, в тому числі й на підприємствах державної та комунальної форм власності. Ці підрозділи, зокрема, повинні забезпечити здійснення заходів щодо запобігання й виявлення корупції, контроль виконання законодавства стосовно врегулювання конфлікту інтересів, стежити за фактами невчасності подання декларації про майно, доходи, видатки і зобов'язання фінансового характеру (фінансові декларації), перевіряти такі декларації на вірогідність заповнення, виявляти в них арифметичні й логічні помилки. Антикорупційний підрозділ або уповноважена особа в разі виявлення на підприємстві фактів, що мають ознаки корупції, має проінформувати керівника підприємства й сповістити про це правоохоронні органи.

[до змісту](#)

РОЗДІЛ 4: СУДОВА ПРАКТИКА

Оглядовий лист Вищого Господарського суду України від 14.01.2014 № 01-06/15/2014 «Про деякі питання практики вирішення спорів, що виникають з правовідносин страхування»

В даному листі викладено огляд деяких розглянутих господарськими судами справ, судові рішення в яких переглянуто в касаційному порядку Вищим господарським судом України та висвітлено окремі позиції щодо вирішення спорів, що виникають з правовідносин страхування.

Зокрема наголошує, що Страховик, який виплатив страхове відшкодування за договором майнового страхування, має право звернутися до суду з вимогою про стягнення суми виплаченого страхового відшкодування, і таке право не пов'язане з попереднім зверненням з аналогічною вимогою до особи, відповідальної за заподіяний збиток, або до особи, у якій застраховано її цивільно-правову відповідальність. Відповідно до статті 993 Цивільного кодексу України (далі - ЦК України) та статті 27 Закону України "Про страхування" до страховика, який виплатив страхове відшкодування за договором майнового страхування, у межах фактичних витрат переходить право вимоги, яке страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за завдані збитки.

З приписів зазначених норм не вбачається, що позивач мав обов'язково звертатись до страховика, в якого застрахована цивільно-правова відповідальність особи, винної у скоєнні ДТП, з вимогою щодо отримання суми виплаченого страхового відшкодування; натомість ними передбачено перехід до позивача права вимоги, яке страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за завдані збитки.

З огляду на викладене позивач отримує право вимоги потерпілої особи після виплати останній страхового відшкодування та не зобов'язаний звертатися до особи, відповідальної за заподіяний збиток, або до особи, у якій застраховано її цивільно-правову відповідальність, з вимогою виплатити матеріальне відшкодування.

Також зазначеним листом інформує, що порушення страхувальником визначеного договором страхування порядку повідомлення страховика про настання страхового випадку може бути підставою для відмови у здійсненні страхової виплати лише в тому випадку, коли це позбавило страховика можливості встановити, чи є ця подія страховим випадком. Сам лише факт порушення страхувальником визначеного договором порядку повідомлення про настання страхового випадку за наявності повідомлення страховика про настання такого випадку, не може бути підставою для відмови у здійсненні страхової виплати.

ВГСУ надав пояснення тому, що Фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, який здійснив страхову виплату застрахованій особі за договором особистого соціального страхування, не набуває права зворотної вимоги до винної особи.

Відповідно до статті 993 ЦК України до страховика, який виплатив страхове відшкодування за договором майнового страхування, у межах фактичних витрат переходить право вимоги, яке страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за завдані збитки.

Загальні умови відшкодування шкоди визначені статтею 1166 ЦК України, яка передбачає, що майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридичної особи, а також шкода, завдана майну фізичної або юридичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала. Особа, яка завдала шкоди, звільняється від її відшкодування, якщо вона доведе, що шкоди завдано не з її вини.

Згідно з частиною першою статті 1191 ЦК України особа, яка відшкодувала шкоду, завдану іншою особою, має право зворотної вимоги (регресу) до винної особи у розмірі виплаченого відшкодування, якщо інший розмір не встановлений законом.

Закон України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності" не передбачає права Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, який здійснив страхову виплату застрахованій особі за договором особистого соціального страхування, зворотної вимоги до винної особи. Таке право, про яке зазначено в статті 993 ЦК України, до страховика переходить лише в разі сплати ним страхового відшкодування за договором майнового страхування.

Здійснення Фондом соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України страхової виплати застрахованій особі за договором особистого соціального страхування не є шкодою в розумінні статті 1166 ЦК України, а отже, Фонд не є особою, яка відшкодувала шкоду, завдану іншою особою, і тому згідно із частиною першою статті 1191 ЦК України не набуває права зворотної вимоги до винної особи.

[до змісту](#)

Оглядовий лист Вищого Господарського суду України від 14.01.2014 № 01-06/20/2014 «Про деякі питання практики застосування господарськими судами законодавства у справах, в яких заявлено вимоги про відшкодування збитків»

ВГСУ інформує господарські суди про деякі орієнтири при вирішенні справ, пов'язаних з застосуванням законодавства про відшкодування збитків та наголошує, що у вирішенні спорів про відшкодування збитків у вигляді упущеної вигоди суди повинні дослідити, чи могли такі збитки бути реально понесені кредитором та чи вживав кредитор заходів щодо їх відшкодування. Позивач повинен довести також, що він міг і повинен був отримати визначені доходи, і тільки неправомірні дії відповідача стали єдиною і достатньою причиною, яка позбавила його можливості отримати прибуток.

Зокрема звертає увагу, що збитки, завдані державі внаслідок порушення приписів законодавства про охорону атмосферного повітря, підлягають відшкодуванню за весь час роботи стаціонарних джерел викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря за відсутності відповідного дозволу. Підприємства, установи, організації та громадяни зобов'язані відшкодувати шкоду, заподіяну ними внаслідок порушення законодавства про охорону навколишнього природного середовища, в порядку та розмірах, встановлених законодавством України. Згідно з пунктом 3.11 Методики розрахунку розмірів відшкодування збитків час роботи джерела в режимі наднормативного викиду визначається з моменту виявлення порушення до моменту його усунення, з урахуванням фактично відпрацьованого часу. Зі змісту норм названої Методики та наведених норм природоохоронного законодавства вбачається, що в пункті 3.11 цього акта визначається момент початку правопорушення, що виявлений перевіркою, а не момент, з якого нараховуються збитки. З огляду на відсутність спеціального закону застосування Методики розрахунку розмірів відшкодування збитків щодо визначення порядку та розміру збитків, завданих державі внаслідок порушення законодавства про охорону атмосферного повітря, не суперечить приписам природоохоронного законодавства України.

[до змісту](#)

РОЗДІЛ 5: СОЦІАЛЬНІ ПОКАЗНИКИ

За повідомленням Державної служби статистики України, індекс споживчих цін (індекс інфляції) у січні 2014 року по відношенню до грудня 2013 року становить 100,2 %.

Середньорічна інфляція в 2014 році очікується 1,6 %, При цьому дефіцит рахунку поточних операцій збережеться на високому рівні - більше 8% ВВП.

У 2014 році прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі з 1 січня - 1176 гривень:

- дітей віком до 6 років: з 1 січня - 1032 гривні
- дітей віком від 6 до 18 років: з 1 січня - 1286 гривень
- працездатних осіб: з 1 січня - 1218 гривень
- осіб, які втратили працездатність: з 1 січня - 949 гривень

Мінімальна заробітна плата у 2014 дорівнюватиме:

- у місячному розмірі: з 1 січня - 1218 гривень
- у погодинному розмірі: з 1 січня - 7,3 гривні

[до змісту](#)

Юрій Сівовна

Старший юрист
АК «Правочин»

Анастасія Сингаєвська

Молодший юрист
АК «Правочин»

З будь-яких питань, що пов'язані із текстом цього дайджесту, прохання звертатися за електронною адресою: info@pravochin.com.ua